

מסורת הש"ס

(א) בֵּינָם קִדְּ: (ב) בֵּינָם קָלָ: יִצְחָק מִן חֲלִיץ מֵלֶךְ:
(ג) יִצְחָק מִן חֲלִיץ מֵלֶךְ: (ד) בֵּינָם קָלָ:
(ה) בֵּינָם קָלָ: (ו) בֵּינָם קָלָ:
(ז) בֵּינָם קָלָ: (ח) בֵּינָם קָלָ:
(ט) בֵּינָם קָלָ: (י) בֵּינָם קָלָ:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] נבי האמר ר' יוחנן
דברי הכל אין ערער
פחות משנים. ע"י חוס'
ד"ה והאמר ובחדושי הר"ן
בחולין פ"א ע"א ד"ה
וקשיא לן:

מוסף רש"י

[illegible]

והעבילוני. מפני שחכם חינוך מטפח באספות ושרצים מזויני שם:
לערב. לזרזי הערב שמש: **והחולק כבד.** קא ס"ד שעל פי כ"ד
הקבוע בעיר היו חולקין לו תרומה בבית הגרנות ולקמיה פריך אז
כב"ד לא היו חזקה היכל היום חזקה: **בפר דקמפניכו עורא.**

כפי' יש מותרות (דף פ"ו): לוי דללו
לוי הוא. כלומר בלי היכל לספוק
הוא אביו חזק: למד' דו'. פלוגתא
היה בימית (סו): כנסים אביו כו'
אינה חוקה. להשכיח מעליו קול היוצא
על אמו שהיא גרושה והוא חלל:
ששעא. דאף' הוא חלל יורש את
אביו: רבן שמעון סייע רבי יעשור.
דאף' ודאי נמקום שיש עוררין לא אמר
רבן שמעון דליהוי חד נאמן וכי אמר
מעלין במקום שאין עוררין קאמר:
ד"ר פא' ערער חד. הוי ערער ואין
אחד נאמן עליו להשכיר: ונפק
עליה קלא. קול בעלמא ולא עדות:
ואסתמיא. מן הכהונה עד שיעדן
את הדבר שמעלה הוא להכהונה:
ואסתמיא

אמר: אין בטר דקנסיהו עורא ודלמא איקרו ויהבו ליה במאי עסקין? כגון דמוחוק לן באבוב דהאי דכהן הוא גרושה וכן חלוצה הוא וחלקן ליה לדידיה מעשר בני לוי הוא מאי איכא למיטר בן גרושה או בן חלוצה? דאמר: מעשר ראשון אסור לזרים דלא הוו יחיבי ליה. מעשר ראשון מותר לזרים הני מילי למיספק לחור. לא יחיבי ליה והחולק בבית דין אינה חוקה א"ל בבית היכא הויא חוקה אמר רב ששת הכי קאמר ה"חולק אחיו בבית דין אינה חוקה פשיטא מהו דתימא נמי לאכילה קמ"ל הנה לאכילה האי לזבוגי: רבי ירמיה לכהונה על פי עד אחד וכו': רשב"ג היינו רבי אלעזר איכא בינייהו דרבי אלעזר סבר ערער חד ורשע חד האמר רבי יוחנן דברי הכל. אין ערער פחות מעשר עסקין דמוחוק הוא באבוב דהאי דכהן הוא ונפק או בן חלוצה הוא ואחתיניה ואתא עד אחד ואמר:

ישראל והכניס לה"כ נשחקרו עניי לויים במה שלא עלו ועד נדפשו
לדעין חלוקת מעשר היו ישראל דללו ולא לכהן קאמר אלף ל
לויים שקלי אפילו עניי ישראל אלף למ"ד אסור לויים אין נראה ש
רצנו דאיכא למיחש דלמחא אחי מיליניה^א וכדאמר בסמוך לא מיעבינא
מכל וכל להשוותן ישראל וכנעני שלא יטלו עפרים לויים אלף עניי
לפום כדמונה ככל הלאה נשכחתי שורטין בתורת לויים ועוד
עניות נתן לו ומה שלא נתן לו מעשר עני לפי שיהיו לו מאמנים וזו
ראשון יטול אפי' יש לו מאמנים וזה דאחא למ"ד דאפי' כהנים
לעני אחד: ב"ר דקנסינו עורא. לא אשכחן בדינא בקרא דקנסי
בשר הליים אויבא למימר דה"ק כשיבאו הליים לחלוק בבית
לכהן לא משמע מהאי קרא דליכא למימר עם הליים דקאמר קר
עורא כדמונה בפרק הורוי (חולין קנא): ו"ל דלריא בן עזריה לא
בסמוך דלמחא אקרי ויהי ליה כל שכן בימי עורא שדיין לא
עם הליים ולמ"ד קנסינא לעניי לא דכמיס והוי הכהן עדיין ככהן
אלף בעבודת בית המקדש וגם אין להם קרקעות נקט כהן ויהי
מדכחי (ומלאי ג) הביאו את כל המעשר אל בית האלוי דבית האלוי
(מלאי ג) ויכין סאמר להביא אל המעשר אל כל הכנים הוא וקיי
הואלר משום דקאמר עניי שמי שמי שמי דפרסיס אי נמי לא בית
עורא^א משמע שהמעשר היה ללויים דכחי ודעי כי מניתי הליים אל
והמשוררים היו חולקים וא"ר לומר דזה היה מקמי דקנסינו עורא
ב"ר. נראה ל"י דר' יוחנן עיקר דבריו על משנתו והכי לא קא
יוחסין (קדושין דף עב:) ואם תאמר ויחול ואמתינא קאי היכי פריך
יוחסין דלא מהני ערער דלא הייב אויבא דאליא עי אחר דמכחי דקנסי
דיבר דבתחלה היו קול ואח"כ בלא עי אחר להכשירו ולהסיר הקול
יוחסין דבעינן שני אע"ג דהעד שהכשיר והקול כמאן דלימניה דמי
הקול שהי הקול פוסל והעד אינו פוסל לרבי יוחנן: א"ר אחר ער
בתחלה בתרומה קודם שגלה העד המכשיר: ואמאי עי אחר ואל
ע"ד אחר שהקול פוסל דפשיטא ליה לה"שין דלא פסיל חול
דאחר

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

כו.

עין משפט
נר מצוה

צד א מ"י פ"כ מה' י
 יסורי ב"ה הל"י י
 סמנ לא"ן קכב טו"ש
 אה"ע סימן ג ענין א:
 צד ב מ"י פ"ו חל"י
 מרומות הל"י א
 סמנ לא"ן רכד:
 צד ג מ"י פ"א חל"י
 מעשר הל"י ד
 צד ד מ"י פ"כ מה' י
 יסורי ב"ה הל"י א
 [טו] ח טו"ש ע"י אה"ע
 סימן ג ענין א: [ה:]
 צד ה מ"י פ"ב מה' י

תוספות ר"ד

רש"י אומר וכו' רש"י
היינו ת"ק פ' ר"א שאן
זמר במקום עוררין
קמור רש"י עוררין
לכהונה ע"ס עד אחד
אלא במקום שאין עוררין
הוא נמי ר"א. ואסי
רב אשי רבמטצט
לעדת קמפילי ובמקום
שעין עוררין. והכא במאי
עסקין במחזיקין כל באבא
דהאי דכחן רבא. ונפס
עלין [קלא] רבן גורשה
כלי' חלוצה הוא ואהתיני.
פ' עד שנבדוק הקול אם
הוא אמת או לאו ואתא
עד אחד ואמר ידענא פ'
עד אחד ואמר וכו' וכו'.

במסירה לפי הוריו. וא"ת ומנ"ל דהכי הוא דלמא ר' חייה העלה
 כן על פי אביו נמסרה לפי תומו ורבי העלה אח ע"פ
 אחיו אפי' בלא מסת ואריי דמסתמא דנבנאי דקטני דבנייתא
 מילתא דרבי עשה רבי מעשה ועוד דלי אפשר דרבי העלה אח

דחתם אין שיין לומר שבידו להאליטו
מעשר למד מעשר ראשון מותר
לזרים: **מביית הספר**. קטק שלם
לומר שזו עבד בראשון בקופ פירקין
(לקמן דף כח): **אין** בחר דקנסניהו
עורא. ולרש"י דקודס קנסא הוי דוקא
לזוי בחר קנסא אף לכהניסא אבל
לזריא בן עוריא מוקמי קנסא הוי
אף לכהן בחר קנסא הוי לכהן דוקא
והא למעשר ראשון חוקה לכהניסא
אחיא כח' אלעזר בן עוריא ולא
כר"ע ויש שמוחקין אין ומפרשים
דהא דקאמר בחר דקנסניהו עורא
הוי אפי' לר"ע בבהר קנסא הוי לר"ע
לכהן דוקא וזוהי כמו אלף ושיטוס
כח' בידס דהא בכמה מקומות מוכיח
דמעשר ראשון לזוי אף בחר קנסא
דמתן כפ' כל הגט (נשיין דף ג')
המלוה מעות אל הכהן וזת הלוי
זהוית מפרשים עניינן כו' וכן הלוי
בגמרא ישראל שאמר לכן לוי כור
קנס: (ושם) לאינר בידו וכו' (ראשון וחילין)
משל: וטס פירק מעשר ראשון דלוי
הוא וכן בכמה מקומות והיינו כר"ע
ועוד דלמ"ד קנסא לעניינן היכי הוי
חוקה לכהניסא דליכא דר"ע פליגי
כס"ס יש מותרות וליכא: (ושם) דליכא
למ"ד קנסא לכהניסא חקומות למ"ד
לעניינן דלר' אלעזר בן עוריא הוי
דוקא לכהן ואפי' לעשירים כמו קודס
קנסא דלך קנסס עורא שרי על קודס
ולמ"ד קנסא לעניינן משמע הכס'
דוקא לעניינן ולא לכהניסא עשירים
אפי' בימי עומאה דלית ליה דבימי
עומאה עניינן הוו ועניינן דחתם אין
לפרש עניי' דוהא ולא עניי'

התם אלה הוּ כהנים בימי טומאתם עניים לר"ע הוּ שקלי אב"י
ימים בין עמי כהנים בין עמי לייס ולמ"ד מעשר ראשון מותר
מן לעמי ישראל כדי למכורו דמילתא דלמי לירי מלקה לא אחקיו
לר"מ דאמר אסור ללמד לו' ולר"ע לא הפקיע עשרה אח הלויים
עניים בתורת עניות אלא ללויים בין עניים בין עשירים איז חוקים
ד"ג נספיהם שנתן מעשר ראשון לר' יהושע בן חנניא (ומעשר יש
עני שהי מעשר עני נתן לר"ע ומיחו ים לנחות לענוס בתורת
זאיו נוטל במעשר עני דכנתן במסכת פאה (פ"ח מ"ח) אבל מעשר
עשירים בימי טומאה עניים וניחו ועוד דלא רח ליתן כל ממוניהו
בזה רק מזני כעורא (ומהי י) והיה הכנה בן אהרן עם הלויס
י יצאו הכהנים עמהם ומיחו לר"א בן עזריה דבמר קנסא דוקא
היינו לקבל מהם מעשר ראשון משלהם דהא משלהם אי קנסם
ממנו הלויס מכל וכל מליקן לר"א בגרנות תלוק במעשר דאמר
ש הקנס מהם אכל וכלם בבית הגרנות ולכן נאמר שילבו הכהנים
ומשום דכהנים עניים שכימי טפי לפי שאין כל כך עסוקים במלאכה
עמי ישראל למ"ד מעשר ראשון מותר לזרים וה"ר יצחק פירש
היה לשכח שחקן עורא לתם ש תרומת הכהנים דכדכתיב בעורא
לן (מנציה דף יט.) דמלכא זה עורא ולמ"ד עניים נקיים עמי אל
דאור לא ליתן לכהנים אלא לתלוק לעניים וה"ר אלחנן הקשה דבסוף
נזה (סנה) ויבדחו איש לשבדו הלויס והמשוררים כי שמועם שהלויס
קריא לה מוכיח הכי: **האומר** רבי יוחנן דרבי אבהי א"ר ערער
היה הכה ה"מ היכא דלמא חוקא דכדנרות כי דכמשיב כפרק עשרה
יהי הכס וצברק קמא דגיטין (דף ע.) גבי גט דלמא הא דקאמר ר'
גלין לכהנה על פי עד אחד וכו' למר דהס"ק דר' יוחנן אמקסא
כדי כי מרי ורבינו דבן גרשאה עני מלולה הוּ דכתיב הוי גווגא א"ר
הכרי עני גרמי מן הקול יא וכו' משום חוקא דמסעי עני לנטל
פחות משניים. לאפוקי חד דלא הוי ערער אבל קול גמי פוסל
דעמא ביה דבתן הוא. לא בעי למימר דפלגי יא מעלין ע"פ
ד"ע כיון דאיכא עד וחוקא ועוד דקול לא הוי קרי עוררין:
ואסמיהו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones